

Restart

Viktória Eusebio
2.VD 23/24
VOŠTŘ

moodboard

Svět kolem nás utíká rychle. Někdy je potřeba se zastavit a užít si klidný moment. Pro mě je takový moment doma u klidné hry, s čajem, sušenkami a kočkou na klíně.

Inspirace

Po turbulentním roce jsem se rozhodla, že chci pracovat na něčem, co mi opravdu bude dělat radost. Zadání byl stolovací set. Ani si nepamatuji, kdy jsem naposled seděla u jídelního stolu, ale k pracovnímu stolu stále nosím svačinky a pilně doplňuji horký čaj. Přišlo mi to perfektní. Nejen se velká část našeho volného času točí kolem počítače, ale když mladý člověk přijde ze školy, často k němu v pokoji stejně musí sednout, aby dělal domácí úlohy. A toto místo je třeba si udělat hezké.

Roztomilost se nesmí podceňovat.

Nechtěla jsem nic k této práci kupovat. Dala jsem si za výzvu celou semestrální práci vytvořit z věcí, co už vlastním a chci spotřebovat, nebo z těch na které narazím na zemi nebo v koši. Připomíná mi to dětství, kdy jsme u nemocného strýce tvořily nové věci z napůl zničených, co nosil domů.

Jako motiv jsem použila imaginární hru, která byla kombinací mých oblíbených. Všechny mají tu roztomilou grafiku, klidnou hudbu nebo zvuky přírody a člověk se s nimi může odpoutat od každodenních starostí. Hra samotná se odehrává v lese, který je znečištěný odpadem. Hráč má za úkol les vyčistit. Nápomocní jsou mu dvě hlavní postavy, medvěd Pot Pot a ptáče Momo. Samotný hráč pak má možnost vytvořit z odpadu nové věci do hry nebo odpad vytrít a recyklovat v malém místním obchůdku. Tam je možná i směna za potřeby k výrobě věcí. Ale to prozkoumáme dál u oděvu!

ilustrace od Simone Grünewald

Cozy Grove

Bear and Breakfast

Loddlenaut

Cílový zákazník

Celé téma neoddělitelně provází nostalgie. Aniž by to byl přímý záměr, set je ovlivněn spoustou věcí z prostředí, kde jsem vyrůstala. Ručně malovaný Krteček a moje nejmilovanější kniha, kterou jsem dostala v šesti letech. Hodiny a hodiny strávené v lese stavěním domečků pro víly, nebo sledováním animáků s roztomilými postavami.

Cílovým zákazníkem by mohl být někdo jako já. Set je určen pro ty, co si rádi udělají prostor kolem sebe roztomilý a třeba i dají na tu nostalgii, která je po dlouhém dni vtáhne zpátky do bezstarostného dětství.

Průzkum trhu

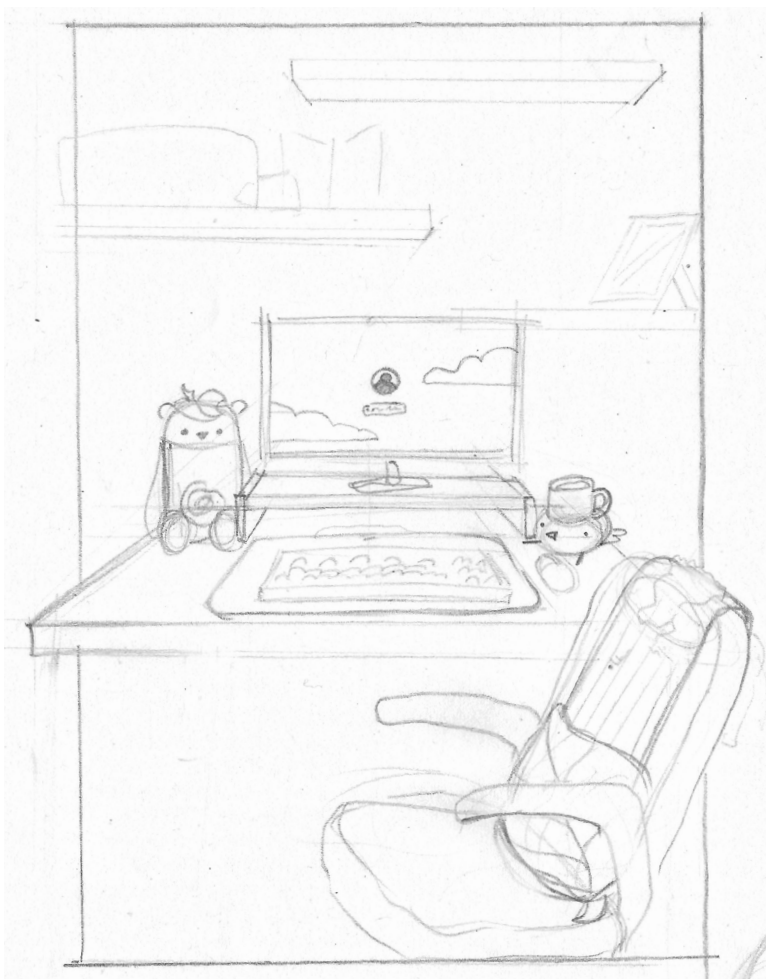
Set byl dělán na míru, pro někoho, kdo tráví hodně času u pracovního stolu. Nejen chce mít místo praktické ale i příjemné. Roztomilých a huňatých setů k elektronice existuje spousta, ale méně jich je ke stolování.

Hlavní v setu jsou dva podtácky, jeden na talíř nebo misku, a druhý na hrnek s čajem či kávou. Další je v setu podložka pod klávesnici. Nejen esteticky rozšiřuje atmosféru po celém stole, ale také nabízí příjemné místo na odložení rukou při psaní. Atmosféru dál do pokoje rozšiřuje i zdobené židle. Původně byl plánovaný přehoz s velkou lesní scénou. Hlavní byl efekt, ale díky použití silného materiálu měl sloužit i pro komfort. Nahradí ho malý obal na termo-fašku, nebo polštářek, který se dá připnout jak na židli, tak na samotného uživatele. Když si pak jdete uvařit další čaj, nemusíte se zvedat od horké lahve, ale jednoduše putuje s vámi.

Prastar

Stolní set měl perfektně zapadat do svého prostoru. Útulná část pokoje má police s rostlinami a knihami. Stěny nejsou bílé ani prázdné. Dřevěný stůl funguje jako pevný základ. Po pokoji se rozlívá klidná atmosféra a tlumené barvy. Set není dominantou ale důležitým spojovacím prvkem.

skica

akvarely a tuž

akvarely

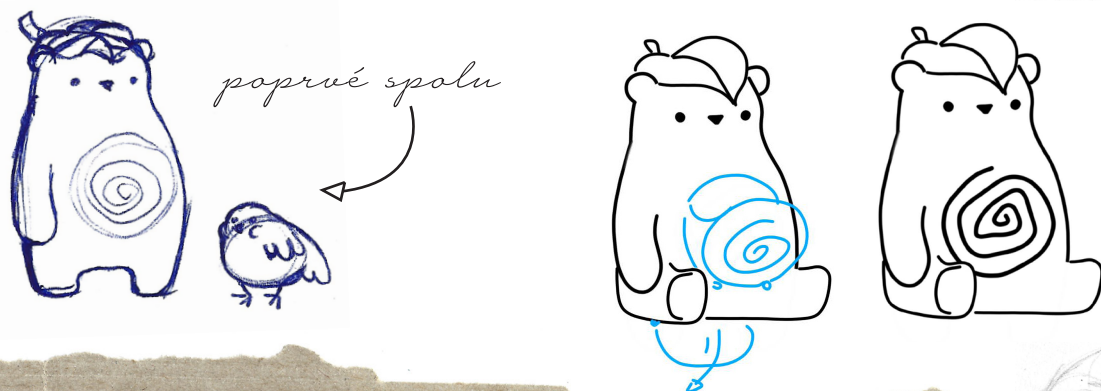

digitál

Podtácky

Medvěd Pot Pot měl být nejdříve stolní koš na odpadky. Prošel několika nápady a návrhy, než nakonec skončil jako placatá podložka, co se dá zavěsit na nástěнку u stolu.

Ptáče Momo mělo jasno hned. Postavička je tak baculatá, že by byl hřích jí neudělat řádně ve 3D. Chvilí jsem uvažovala ho udělat placatého, ale to by převálcovalo jakoukoliv jeho podstatu.

první návrhy postav

finální návrhy postav

Jelikož Momo byl v podstatě donut bylo třeba udělat na něj střih. Internet nabízel pouze jednoduché střihy, které se na můj návrh nehodily. Ale jak dostanu střih tak specifického tvaru o přesných rozměrech? To by mi trvalo pěkně dlouho s kalkulačkou a papírem. Zapnula jsem proto YouTube a Blender a pokusila jsem se o to po svém. Blender jsem se chtěla naučit už dřív, takže mi trvalo jen několik hodin, než jsem pochytila základy. S nimi jsem vymodelovala základní tvar na podtácek a pomocí pluginu ho přetvořila na střih. Součástí pluginu byla také simulace látky. Chtěla jsem si zkontrolovat, jestli střih bude dávat smysl a simulaci spustila. Jelikož jsem ale nevěděla, co dělám a simulaci pouštěla několikrát opakovaně, počítač to vzdal a pokusil se odejít do křemíkového nebe. Naštěstí jsem si střih exportovala, než se to stalo. Samozřejmě jsem si ale během práce neukládala samotný model, a tak mi zbylo jenom ponaučení do budoucna.

Jméno Pot Pot je přezdívka mého manžela z dětství. Na Filipínách se často dávají dětem přezdívky, podle chování. Přezdívku si manžel zasloužil za to, že často někde posedával. Přišlo mi to na mého medvěda trefné. Momo zase znamená v japonštině broskev, což se mi hodilo, jelikož bylo ptáče očepýřené a vypadalo kulatě a měkce. Navíc to bylo jedno z prvních slov, co jsem se v japonštině naučila. Nakonec tyto dvě postavy skončily jako vyobrazení mě a mého manžela v pohádkovém lese.

z koše skladu obchodu
s látkami

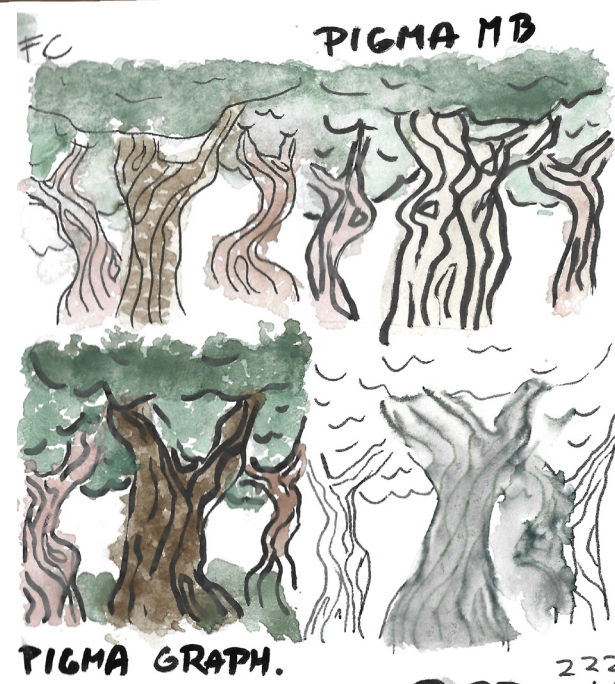

Materiály

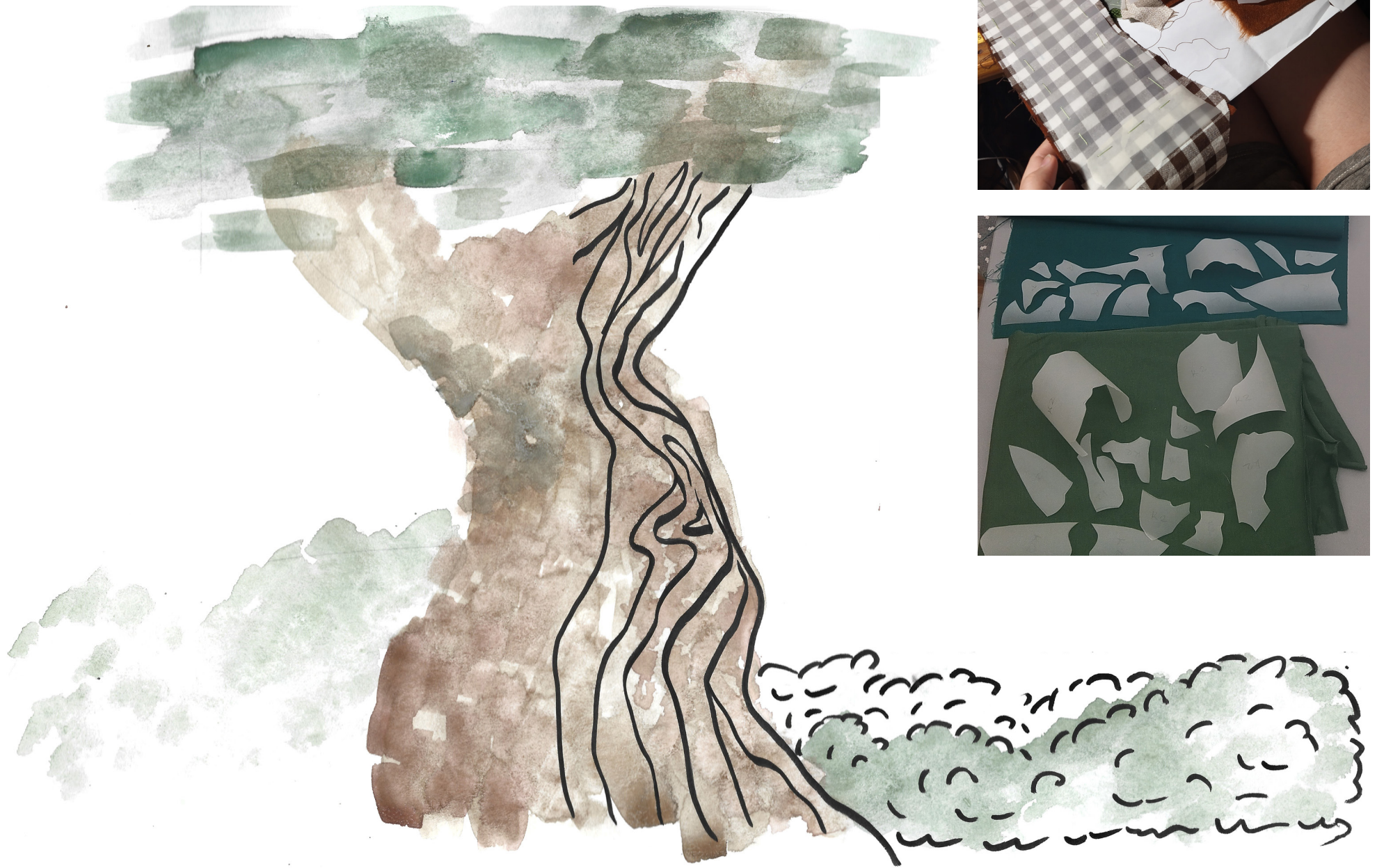

Podložka

Jelikož podtácky zobrazovaly postavy, bylo třeba jim vytvořit prostředí, ve kterém by byli. Začarovaný les s masivními listnatými stromy se zdál dostačující. Za inspirací jsem nemusela daleko. Většinu života jsem přeci jen strávila s přáteli v lese. Nejen jsme prolézali místní zříceninu středověkého hradu jako prolézačku, ale prošli jsme snad každou sebemenší rokli. Pro dítě to byl magický prostor se stromy do nebes, obřími balvany a klidem, který jen tak někde nenajde. Vždy mě přitahovala ilustrace a animace, tak jsem dala návrhu volnou ruku, a jen si užívala proces.

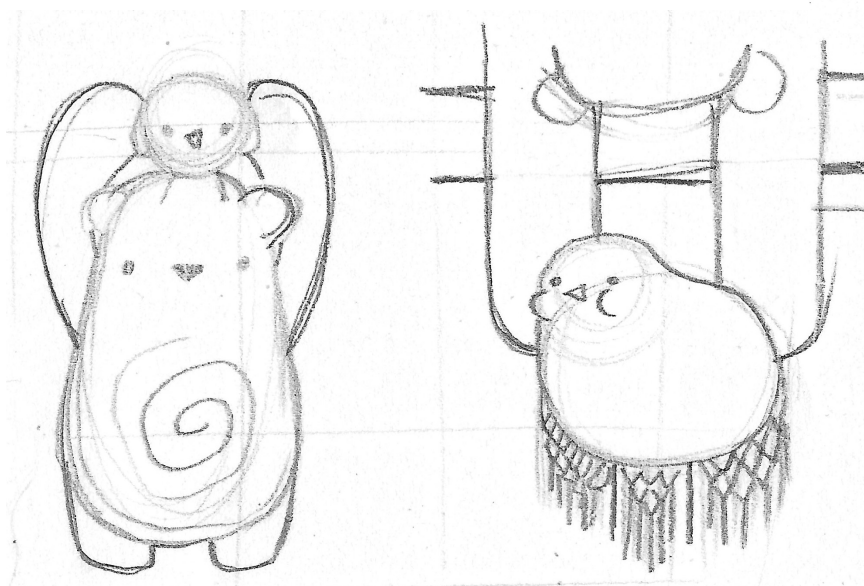
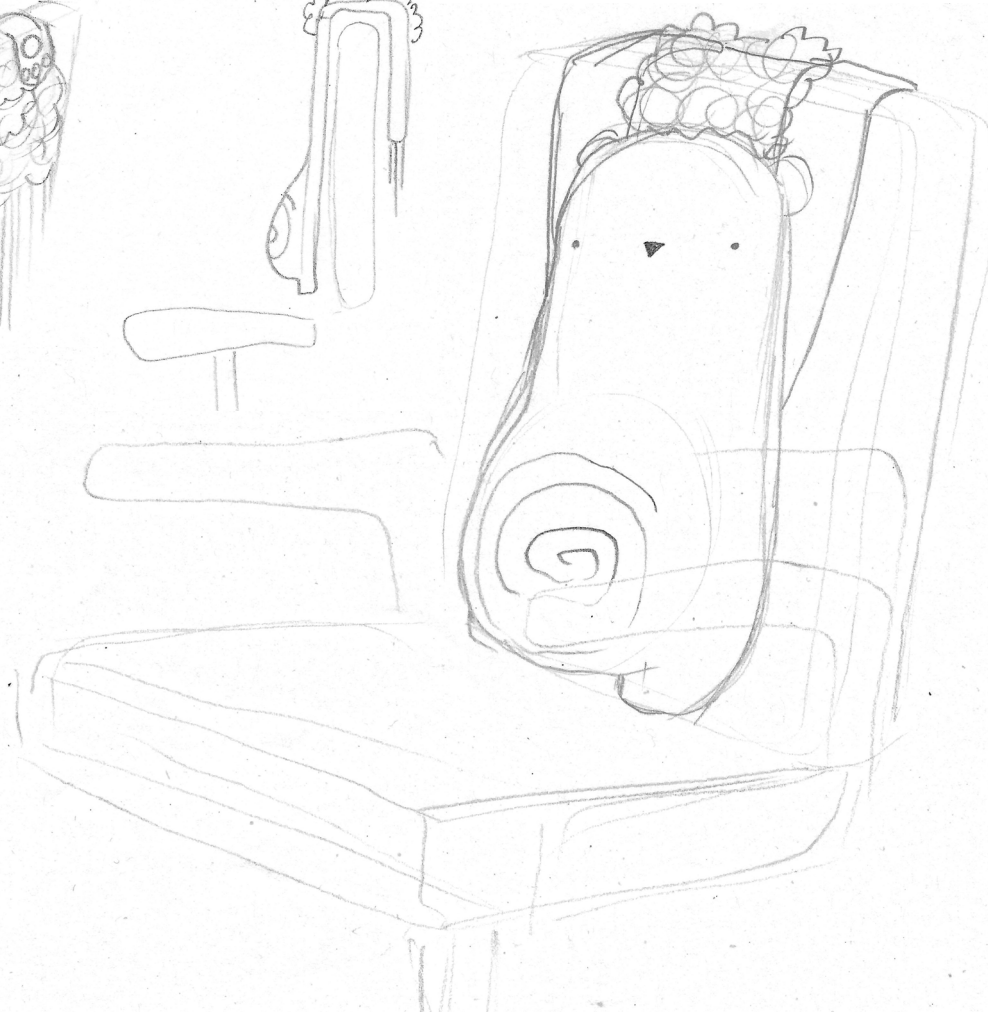
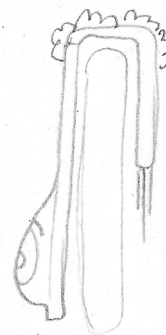
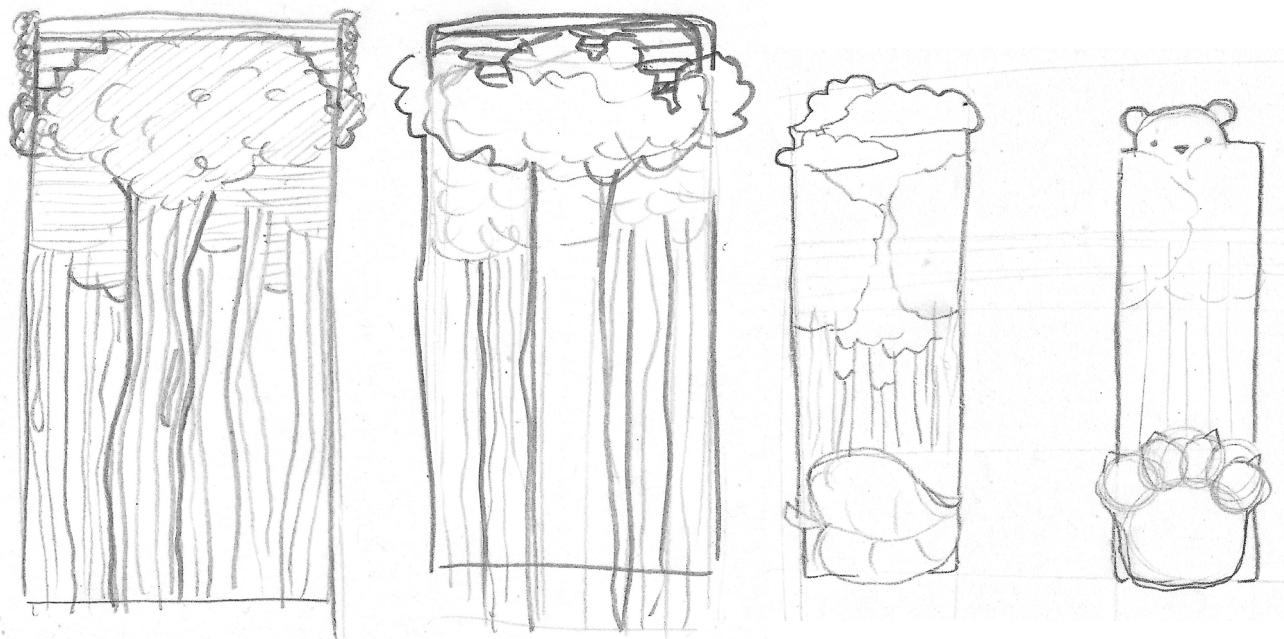

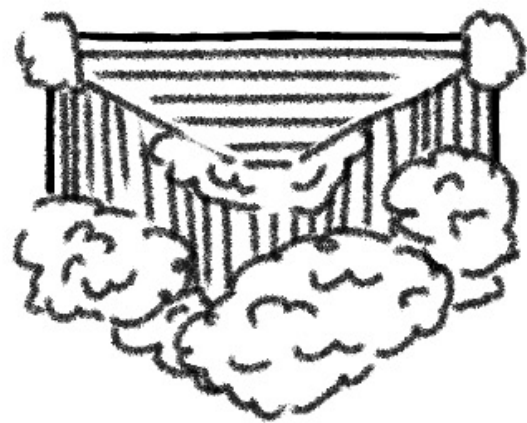
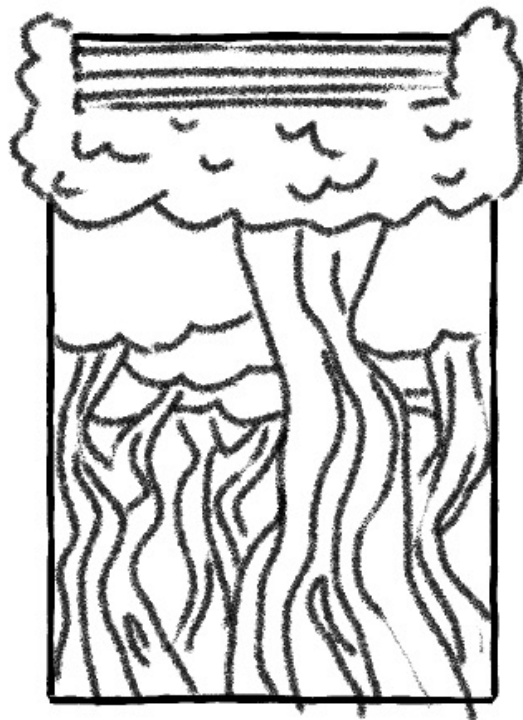
Jelikož byl materiál daný, i barvy lesa se podle něj musely řídit. Poslední dobou mě zaujali patchworkové obrazy, tak jsem ve stejném stylu navrhla i podložku. Během celého procesu jsem se ale naučila spoustu věcí. Celá byla sešitá po částech k sobě. Měla jsem si ale na podkladovou látku překreslit vzor a stehovat kousky látky přímo tam. Ušetřilo by to nejen čas, ale také by byla manipulace s látkou snazší. Prošívání na stroji se také nemělo odkládat až na konec, ale bylo by lepší prošít v průběhu.

Přehoz

Jelikož podtácky zobrazovaly postavy, bylo třeba jim vytvořit prostředí, ve kterém by byli. Začarovaný les s masivními listnatými stromy se zdál dostačující. Za inspirací jsem nemusela daleko. Většinu života jsem přeci jen strávila s přáteli v lese. Nejen jsme prolézali místní zříceninu středověkého hradu jako prolézačku, ale prošli jsme snad každou sebemenší roklí. Pro dítě to byl magický prostor se stromy do nebes, obřími balvany a klidem, který jen tak někde nenajde. Vždy mě přitahovala ilustrace a animace, tak jsem dala návrhu volnou ruku, a jen si užívala proces.

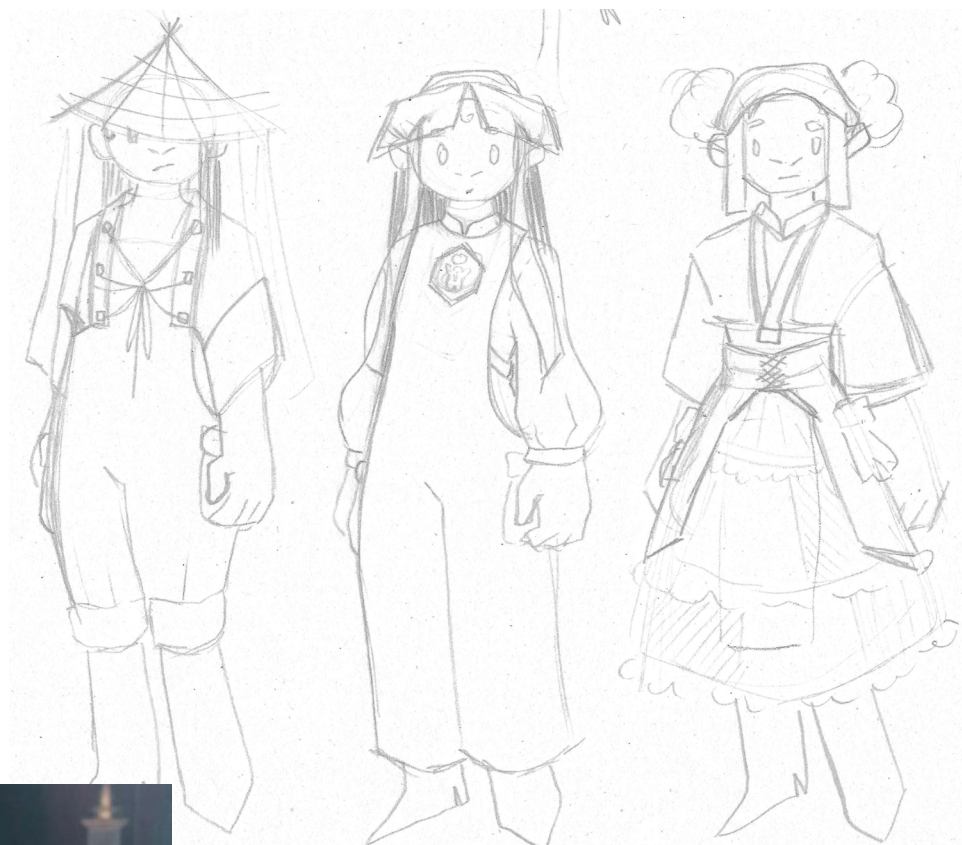

uzorečky

Oděv

Součástí oděvního setu bude variace pracovní zástěry, vesta a čepec s kšilem. Jako komplet je oděv stylizovaný do japonského oděvu. Propojí se hutnější materiály a barevnost z prvního semestru s jemnějšími semestru druhého. Od spodu bude postava ve spojení se svým prostředím, hlubokým lesem. Postupně se bude vzhůru oděv zjemňovat pomocí pleteniny a krémové bavlny, znázorňující postavičku, co do lesa tak úplně nepatří. Celý set bude doprovázet použití odpadních materiálů, které se bohužel v lese dají běžně najít.

Momo Wang

Jun Takahashi

barevný návrh

